

[Ebba Strange]

Til hr. Bernhard Baunsgaards sidste bemærkning. Det er rigtigt, at de radikale altid har sagt, at det var en domstol, der skulle afgøre, om man skulle udvises af Danmark, også når det drejede sig om forbrydelser mod statens sikkerhed. Det, der er nyt – og det, vi hilser med glæde – er, at de radikale nu også mener, at der skal foreligge en dom for, at man faktisk har gjort noget, der var en forbrydelse mod statens sikkerhed. Det er dér, der er kommet noget nyt ind i billedet. Det synes jeg er godt, det synes jeg er positivt. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at det er nyt i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der sker jo mange mærkelige ting under denne behandling. Det har hele tiden været vores indstilling. Man kan skælde os ud for, at det ikke er medtaget i det første ændringsforslag, vi fremsætter allerede den 3. marts, men der har ikke været nogen tvivl om det. Vi har altid ønsket, at en så alvorlig beslutning skulle træffes ved domstolene. Dette lovforslag var ikke kommet igennem, uden at dette var blevet fastslået fra vores side.

Knud Lind (FP):

Det kunne have været så godt, men nu er det faktisk ved at blive skidt.

Lovforslag nr. L 105 er et af de bedste viser på lovsjuseri, lovjaskeri. Jeg kan erindre, at jeg tidligere i retsudvalget har udtalt, at jeg håbede, man ville udskyde dette lovforslag til næste samling, for allerede på det tidspunkt kunne jeg erkende, at det ville blive noget lovjaskeri. Jeg tror også, at adskillige i dag – om ikke andet så i deres stille sind – vil give mig ret i, at man burde have ventet og fået et ordentligt lovforslag ud af det. Selv hr. Wilhjelm er nået til den erkendelse, hvis man skal tro, hvad der står i Information.

Det begyndte så godt med nedsættelse af et udvalg, som arbejdede seriøst og fremkom med en betænkning om udlændinge. Derefter fremsatte ministeren sit lovforslag i overensstemmelse med det flertal, som var i udvalget. Der er herefter blevet stillet en hel række ændringsforslag. Det radikale venstre, SF og socialdemokratiet overgik hinanden i over-

budspolitik inden for det område, så man til slut var ved at undergrave grundloven.

Et godt eksempel på denne overbudspolitik, hvor det radikale venstre alligevel blev hængt af, hvor store anstrengelser man end gjorde sig med sine ændringsforslag, er det radikale venstres ændringsforslag om, at en udlænding godt kan få opholdstilladelse i Danmark ved svig, blot den pågældende har været her i et vist tidsrum og ikke er blevet opdaget. Selv om det er svig, skulle den pågældende altså have opholdstilladelse, hvis det stod til det radikale venstre. Et ganske tydeligt og klart eksempel på den overbudspolitik, som blev ført.

I pressemeddelelsen fra socialdemokratiet skriver man:

»Det er fortsat socialdemokratiets opfattelse, at afgørelse om udlændinges, herunder flygtninges, opholds- og arbejdstilladelser naturligt hører under indenrigsministeriet.«

Så skulle man jo tro, at socialdemokratiet ønskede – vi er jo ved anden behandling – at komme frem med sine ændringsforslag, således at den politik, som har været socialdemokratiets siden 1981, hvor man første gang fremlagde sin idépolitik til en indvandrerpolitik, blev fulgt op. Nej, det gjorde man bestemt ikke, man lod sig nøje med noget helt andet. I stedet for fik man et æskesystem inden for justitsministeriet. Socialdemokratiet har således ikke tænkt sig at gennemføre sine løfter over for vælgerne.

Det radikale venstres ændringsforslag om at inddele udlændinge i en 1. og en 2. klasse er endnu mere uheldigt. Efter 1 år skulle de således gå over til indenrigsministeriet. Første år var det justitsministeriet, første år var det det forfærdelige fremmedpoliti, der skulle behandle dem, og når de så var kommet sig lidt over det chok, så kunne de rykke op i 2. klasse og komme over i indenrigsministeriet, hvor sagerne blev behandlet af en i civil. Man glemte imidlertid, at de samme folk godt kunne søge stillingerne ovre i indenrigsministeriet, så de bare havde fået civil jakke på i stedet for. Jeg er klar over, at det ændringsforslag formentlig ikke vil opnå støtte i dag. Gud ske lov for det.

Regeringen og socialdemokratiet har indgået et forlig, et forlig, der vel at mærke betyder, at regeringens oprindelige lovforslag er gennemhullet og forvansket til det ukendelige. Det er ikke bare en afbrudt anden be-